

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט צבי כוחן

ליליה הוניג

תובעת

נגד

גלית ניר

נתבעת

פסק דין

פוסט שפורסם בפייסבוק ועניינו במתן השירות שניתן לתושבת על-ידי עובדת העירייה, האם הוא בבחינת ביקורת ציבורית לגיטימית על טיב השירות או עולה כדי פרסום לשון הרע ?

1. בפני שתי תביעות אשר אוחדו, וענינן לשון הרע, אשר כל אחד מהצדדים טוען כי פורסם כלפיו. 2. שעה שהתובעות שבפני הינן בדיון מהיר, יהא פסק דיני מנומק באופן תמציתי ובהתאם להוראות תקנה 82(ב) לתקסד"א.

הצדדים:

3. התובעת בתיק תאד"מ 23-05-43397, גב' ליליה הוניג (להלן: "ליליה"), עובדת בעיריית כרמיאל במחלקת שירות לקהל, וטוענת כי גלית פרסמה אודותיה בפייסבוק פוסט המכיל לשון הרע. 4. הנתבעת בתיק תאד"מ 23-05-43397, גב' ניר גלית (לעיל ולהלן: "גלית"), וכלפיה נטען, כאמור, כי פרסמה במסגרת פוסט בפייסבוק לשון הרע כלפי ליליה. 5. התובעת בתיק תאד"מ 23-08-57221, גב' דינה רוזנבוים (להלן: "דינה"), פנסיונרית תושבת כרמיאל, אימה של גלית, אשר קיבלה שירות מליליה, עת ביקרה בבניין העירייה. 6. הנתבעת בתיק תאד"מ 23-08-57221 היא ליליה, כלפיה נטען כי דבריה אל דינה, במהלך הענקת השירות בעירייה, כאמור, עלו כדי לשון הרע.

תיאור העובדות עליהן אין מחלוקת – בקצרה:

7. דינה קיבלה בדואר מכתב מעיריית כרמיאל, שענינו תשלום ארנונה. כיוון שסברה שנפלה במכתב טעות, הגיעה עוד באותו היום, 27.4.23, אל משרדי העירייה כדי לברר את פשרו. 8. דינה הגיעה למשרדי העירייה בסביבות השעה 12 בצהריים והופנתה על ידי השומר בכניסה לבניין העירייה אל אולם קבלת הקהל במחלקת הגבייה שבעירייה.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 9. דינה פנתה אל ליליה לקבלת שירות, וזו האחרונה נתנה שירות לליליה.
- 2 10. בשעות אחר הצהריים באותו היום, גלית שמעה מאימה דינה על קורותיה בעירייה באותו היום.
- 3 11. לאחר מכן, ועוד באותו היום, פרסמה גלית פוסט בפייסבוק בקבוצת "כרמיאלים מדברים"
- 4 (לעיל ולהלן: "הפוסט"), ולהלן תוכנו:

פוסטים בקבוצה

כרמיאלים מדברים
Galit Nir

עיריית כרמיאל אשמח שמישהו יתן את הדין על שרות
מחריד שקיבלה אימי בת ה75 היום במחלקת גביה,
נותנת שירות בשם ליליה דיברה אליה בצורה מכפישה
ואמרה שהיא לא חייבת לטפל בה בלי תור 6 עוד כל מיני
מילים מבישות וכל זאת על טעות שהעירייה עשתה
ושלחה לה חוב על תשלום ארנונה. לאחר שהבינה את
הטעות נתנה לה לשלם 18 שקלים על כך ששילמה
באיחור מאחר והיה עיכוב בדואר משהו שלא באשמתה,
העניין לא על 18 שקלים אלא על היחס המחריד אני
מאחלת לך ליליה שככה ידברו אלייך שתגיעי לגיל
זיקנה. עיריית כרמיאל לטיפולכם והתנצלותכם בפני אימי
היא אינה קוטפת כסף משום עץ תביישו שזה היחס
שמקבלים זקני העיר.

- 5 12. בהמשך, הפוסט נמחק על ידי מנהל הקבוצה בפייסבוק "כרמיאלים מדברים".
- 6 13. הצדדים חלוקים עמוקות ביניהם הן על ההתרחשות שאירעה במשרדי העירייה, שם, לטענת
- 7 דינה, עלבה בה ליליה לעיני קהל ועובדים נוספים, והן על היותו של הפוסט לשון הרע כמשמעו
- 8 בחוק איסור לשון הרע.
- 9

ניהול ההליך:

- 10 14. ביום 28.11.23 אוחד הדיון בשתי התובענות.
- 11 15. ביום 6.12.23 הורתי לעיריית כרמיאל למסור העתקי סרטונים ממצלמת האבטחה של העירייה
- 12 מיום 27.4.23 (להלן: "הסרטון").
- 13 16. ביום 24.3.24 ניתן צו למסירת מידע למנהלי קבוצת הפייסבוק "כרמיאלים מדברים" להוצאת
- 14 פלט ממוחשב אודות הפוסט, המציין את שעת עלייתו ושעת הסרתו.
- 15 17. התקיימו שני דיוני קדם, ב- 11.2.24 וב- 16.6.24.
- 16

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני :

18. כמו-כן, התקיימה ישיבת הוכחות, במהלכה נשמעו עדויות הצדדים וכן עדותה של גב' טלי רצון
- 2 (להלן: "טלי"), עובדת עירייה, שהגיעה להעיד מטעמה של ליליה.
19. הצדדים מסרו סיכומיהם בהתאם להחלטתי.

טענות הצדדים בתיק תאד"מ 23-05-43397:

טענות ליליה בתמצית

20. לטענת ליליה, גלית פרסמה בשעות אחר הצהריים (17:04) את הפוסט בקבוצה המונה כ- 36,000 חברים. פוסט זה שותף והגיע לקבוצות אחרות.
21. עוד טענה ליליה, כי קיבלה תגובות לפוסט, וכן טלפונים מעובדי עירייה, משפחה ואחרים המכירים אותה.
22. לטענתה, הפוסט הכפיש את שמה הטוב בגין התנהלות שלא התרחשה באופן שתואר בפוסט.
23. ליליה הסבירה, כי דינה הגיעה למשרדי העירייה רק לאחר שעת קבלת קהל.
24. למרות זאת, היא קיבלה אותה וסיפקה לדינה שירות מקצועי בהתאם למה שהיה נחוץ לה.
25. ליליה הוסיפה וטענה, כי מעולם לא התנהלה כלפי דינה כפי המתואר על-ידי גלית בפוסט, ולכן לא עומדת לגלית הגנת "אמת דיברתי".
26. עוד טענה, כי חרף פנייתה הישירה אל גלית, מיד לאחר פרסום הפוסט, גלית סירבה למחוק את הפוסט.
27. רק לאחר שהיה דין ודברים בין מנהל הקבוצה "כרמיאלים מדברים" ובין גלית, הוסר הפוסט על ידי מנהל הקבוצה, ובהסכמתה של גלית.
28. ליליה סבורה כי בפרק זמן זה, שארך לטענתה כ- 50 דקות, נחשפו אנשים רבים בפייסבוק לפוסט ולהכתמת שמה.
29. בשל כך, ליליה עומדת על כי יש לפצותה בסך של 50,000 ₪ וללא הוכחת נזק, בהתאם לקבוע בחוק איסור לשון הרע.

טענות גלית בתמצית

30. לטענת גלית, תוכן הפוסט הוא אמת לאמיתה, ופורסם על-ידה בתום לב.
31. המדובר בעובדת ציבור (ליליה), אשר הייתה צריכה להתנהג באופן ראוי לתושבת קשישה (דינה), שהגיעה לקבל שירות בעירייה. אולם לא כך היה.
32. לגרסתה של גלית, דינה אימה הגיעה למשרדי העירייה, כשעדיין ניתנו שירותים לקהל, לפני השעה 12 בצהריים. באותה העת היו באולם הקבלה מספר אנשים שהמתינו בתור וכן עובדים נוספים. משניגשה דינה אל ליליה בכדי לקבל ממנה שירות, אמרה לה ליליה כי סיימה לעבוד, ועיינה בטלפון הנייד שלה. לאחר התעקשות מצד דינה לקבל ממנה השירות, התפרצה כלפיה ליליה בהתפרצות זעם, תוך השפלתה של דינה בפני הנוכחים במחלקת הגבייה, כי היא ממציאה

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 שיש טעות בחיובים. בסופו של דבר, ליליה טיפלה בעניינה של דינה מתוך זעם ותוך שהיא מכנה
- 2 את פעולותיה כעשיית טובה (מסכת זו תיקרא לעיל ולהלן: "ההתרחשות במשרדי העירייה").
- 3 33. גלית מסרה, כי אירוע זה השפיע לרעה על בריאותה של דינה אימה, אשר גם כך אינה בקו
- 4 הבריאות.
- 5 34. לכן, לאחר שהרגיעה את אימה וטיפלה בה, מצאה לנכון להעלות פוסט בקבוצה מקומית של
- 6 תושבי כרמיאל "כרמיאלים מדברים", בכדי שהתושבים ידעו כיצד העירייה מתייחסת אל
- 7 קשישה המגיעה לקבל שירות בעירייה.
- 8 35. לטענתה, לא הסכימה להסיר את הפוסט כאשר ליליה פנתה אליה, שכן ליליה סירבה להתייחס
- 9 להתרחשות במשרדי העירייה, שהביאו לכתיבת הפוסט.
- 10 36. עם זאת, לטענתה הפוסט הוסר כעבור כעשרים דקות לכל היותר בידי מנהל הקבוצה
- 11 "כרמיאלים מדברים", ולבקשת ליליה.
- 12 37. עוד הוסיפה גלית, כי למחרת פנתה טלפונית לאגף הגבייה ולדוברות של העירייה, שם הקשיבו
- 13 לטענותיה באשר להתרחשות במשרדי העירייה, ואף התנצלו בפניה על חוויית שירות לא נעימה
- 14 כלפי אימה.
- 15 38. לטענתה, לכל היותר מדובר על חשיפה מצומצמת וסבירה של ביקורת ציבורית, הנובעת מחובה
- 16 מוסרית לגיטימית של תושבת העיר, וכלפי הרשות ולא כלפי עובדת ספציפית.
- 17 39. כן מדובר בחופש הביטוי ובביקורת אובייקטיבית.

טענות הצדדים בתיק תאד"מ 23-08-57221:

טענות דינה בתמצית

- 18 40. לטענת דינה, במהלך ההתרחשות במשרדי העירייה, ליליה השתלחה בה, השפילה אותה
- 19 והתעמרה בה אל מול קהל רב, שהיה נוכח במקום.
- 20 41. כך, בהיותה מושפלת, שבה לביתה, כשהיא במצב בריאותי לא תקין כתוצאה מאירוע זה.
- 21 42. דינה הוסיפה וטענה, כי ביתה גלית הגיעה לביתה, טיפלה בה, ולאחר ששמעה ממנה את שעבר
- 22 עליה, מצאה גלית לנכון להעלות פוסט בפייסבוק על מנת שתושבי העיר יחשפו לאופן שבו עובדי
- 23 העירייה מתייחסים אל קשישה שבאה לעירייה לקבל שירות.
- 24 43. דינה טוענת ועומדת על כך, כי התנהגותה ואמירותיה של ליליה בפרהסיה, קרי במשרדי הגבייה
- 25 שבעירייה, מהווים לשון הרע כלפיה, ונועדו להשפילה ולפגוע בה.
- 26 44. בשל הפגיעה בשמה הטוב מבקשת דינה פיצוי בסך של 50,000 ₪.

טענות ליליה בתמצית

- 27 45. ליליה טוענת, כי המדובר בתביעה השתקה של גלית ואימה, אשר נולדה רק לאחר שתביעתה
- 28 הוגשה כנגד גלית, ביתה של דינה, בגין הפוסט שפרסמה בפייסבוק.
- 29 46. עוד טענה ליליה, כי פעלה בהתאם לחובות המוטלות עליה כעובדת ציבור, ואף מעבר לכך.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

47. לגרסתה, דינה הגיעה למשרדי העירייה רק בשעה 12:21, לאחר ששעות קבלת הקהל במחלק
הגבייה הסתיימו.
48. למרות זאת, בשעה 12:27 נתנה השירות המבוקש לדינה, שניות בודדות בלבד לאחר שסיימה
לטפל בתושב אחר שעזב את המקום, כאשר אין אף תושב אחר נוסף שקיבל אותה העת שירות
במחלקה.
49. כמו כן טענה, כי במקום שהתה חברתה לעבודה של ליליה, אשר המתינה לה כדי שילכו יחדיו
לאכול צהריים.
50. כך, בשעה 12:30 עזבה דינה את בניין העירייה, כשבידיה שובר לתשלום אשר ליליה הנפיקה.
51. ליליה מפנה לסרטון בו ניתן לראות, כי לא נתנה לדינה שירות מחפיר, וכי לא התנהגה כלפיה
באופן בו נטען על-ידי דינה, ובוודאי שלא ניתן היה להשתלח ולהתעמר בדינה בפרק הזמן הקצר
שנצפה בסרטון, כמו שגם לא נצפה בסרטון כל ויכוח שהתעורר בין השתיים (ליליה ודינה).
52. ליליה שבה על טענותיה כנגד הפוסט שפורסם והיותו לשון הרע כלפיה.

דין והכרעה:

53. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר ששמעתי את כלל עדויות הצדדים, שקלתי את
טענותיהם השונות, עיינתי בכתבי בי-הדין ונספחיהם וצפיתי בסרטון, אני קובע כי יש לקבל את
תביעת לשון הרע של ליליה ביחס לפוסט של גלית שפורסם בפייסבוק, ולדחות את תובענתה של
דינה ביחס לאמירותיה של ליליה שנאמרו במהלך ההתרחשות במשרדי העירייה.
54. כידוע, קיימים ארבעה שלבים לבחינתה של תביעה לפי [חוק איסור לשון הרע](#), תשכ"ה – 1965
(לעיל ולהלן: "החוק"):
(א) האם מדובר ב"פרסום";
(ב) האם הפרסום מהווה "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא או שומע סביר;
(ג) האם הפרסום מוגן;
(ד) בהיעדר הגנה, בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום ([ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור](#) [פורסם במאגרים משפטיים], (22.07.2015)).
55. לכן, תחילה אבחן האם פרסום הפוסט ו/או האמירות שנאמרו במהלך ההתרחשויות במשרדי
העירייה עונים על הגדרת לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק:
"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
במקצועו;
(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 56. עוד אבחן, האם יסוד הפרסום, כמשמעותו בסעיף 2 לחוק, מתקיים בענייננו, תוך שאביא
- 2 בחשבון, כי בחינת הביטוי או הביטויים שפורסמו על-ידי מי מהצדדים, מתבצעת על פי מבחן
- 3 אובייקטיבי ו"בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת" מהם (ע"א 7380/06 דרור חטר-
- 4 ישי נ' מרדכי גילת [פורסם במאגרים משפטיים], (2.3.11)).
- 5 57. ככל שאמצא, כי מי מהביטויים מהווים פרסום לשון הרע, יהיה מקום לבחון האם יש באלו
- 6 מהם כדי להטיל חבות בגין פרסום, בהתאם לחוק ולתכליתו, שאם כן, הרי שזהו השלב לבחון
- 7 אם קמות אלו מההגנות המנויות בסעיפים 14 - 15 לחוק.
- 8 58. רק אם אקבע כי מי מהצדדים אינו נהנה מהגנות החוק, אוכל לפנות ולדון בסעדים המבוקשים.

הפוסט של גלית בפייסבוק:

- 10 59. גלית מצאה לנכון לפרסם את הפוסט בקבוצה המכונה "כרמיאלים מדברים", בשעות אחר
- 11 הצהריים.
- 12 60. בפוסט היא נוקבת בשמה של ליליה באופן מפורש, כך שניתן לזהותה מתוכן הפוסט ("מחלקת
- 13 גבייה, נותנת שירות בשם ליליה").
- 14 61. את השירות שליליה נתנה כינתה – "שרות מחריד"; טענה כי דיברה "בצורה מכפישה" ואמרה
- 15 "מילים מבישות". לכך הוסיפה, כי היה "יחס מחריד", ואיחלה באופן ספציפי לליליה "שככה
- 16 ידברו אליך שתגיעי לגיל זיקנה".
- 17 62. כבר נקבע, כי "עשוי להינתן משקל שונה לביטוי המובע בפורומים שונים. כך, בעולם הממשי
- 18 אין מידת הפגיעה הנגרמת מאמירה הנאמרת על ידי אוהד במגרש כדורגל זהה למידת הפגיעה
- 19 שתיגרם מאותו ביטוי אם יופיע בעיתון או בספר. הוא הדין בעולם הווירטואלי: מידת הפגיעה
- 20 שתיגרם מאמירה בטקסט שנראה כמו מאמר אקדמי מלומד ברשת, עשויה להיות גדולה הרבה
- 21 יותר ממידת הפגיעה שתיגרם מאותה אמירה אם תיכלל בציוץ בטוויטר או בטוקבק על כתבה.
- 22 לפיכך בפרשנות הביטוי יש להביא בחשבון גם את הפורום שבו הוא פורסם. רושם של רצינות
- 23 שהפורום מעורר עשוי בהחלט להשפיע על ההחלטה אם הביטוי הוא ביטוי עובדתי מבוסס או
- 24 הבעת דעה לא מבוססת, ועל הפרשנות שיש לתת לביטוי וממילא על מידת הפגיעה שעשויה
- 25 לצמוח ממנו" (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור, דיני לשון הרע - הדין המצוי והדין
- 26 הרצוי (מהדורה שנייה מורחבת, 2019), עמ' 256) (ההדגשות שלי – צ.כ.).
- 27 63. לכך מתווספת הגדרת "דרכי הבעת לשון הרע" בסעיף 3 לחוק, הקובעת: "אין נפקא מינה אם
- 28 לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה
- 29 משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה."
- 30 64. ומהתם להכא – גילת בחרה לפרסם את הפוסט שלה דווקא בפייסבוק, קרי בעולם הווירטואלי.
- 31 65. ככל שהטקסט של הפוסט היה נשלח על-ידי גלית, לדוגמא, אל מנהלת מחלקת הגבייה של ליליה
- 32 במקום עבודתה בעירייה או למחלקת פניות הציבור בעירייה, סביר בעיניי, כי נוסחו של הפוסט

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 והשימוש במילים בהן בחרה גלית להשתמש בו, כאמור, היו מקבלים נופך, משקל אחר ולשון
- 2 משתמעת אחרת.
- 3 66. ואולם, כאמור, גלית בחרה דווקא לפנות אל עיריית כרמיאל במסגרת קבוצת תושבים מקומית
- 4 בפייסבוק, בה חברים כ- 36,000 אנשים, כפי שטענה ליליה (טענה שלא נסתרה).
- 5 67. כבר נפסק לעניין פרסום במרחב הווירטואלי, כי:
- 6 "נראה איפוא, כי בעידן החדש (הנוכחי), בו המרחב הווירטואלי החליף את "כיכר העיר",
- 7 המקלדות את העטים והכרזות, נדרשים בתי המשפט להתאים בין הוראות חוק איסור לשון
- 8 הרע שנחקק בזמנים שבהם טרם היה שימוש אזרחי באינטרנט לבין המהפכה הטכנולוגית –
- 9 חברתית שעובר העולם כולו והחברה הישראלית כחלק בלתי נפרד ממנו. ההתאמה השיפוטית
- 10 של הדין לנסיבות המשתנות הביאה למרחב ולמתחם של הפעלת שיקול דעת שיפוטי, אך מכל
- 11 מקום קבעה, כי פרסום באינטרנט עונה לתנאי "פרסום" שבחוק איסור לשון הרע וכי אין
- 12 מניעה עקרונית שפרסום שכזה יקים אחריות בגין חוק איסור לשון הרע. המתחם הנרחב הוא
- 13 לטעמי בין קוטב הקביעה השיפוטית ביחס לפרסום שהוא בגדר "זוטי דברים" שאז אין מקום
- 14 כלל להגיש תביעה לפי החוק ולא כל שכן לפסוק פיצוי, לבין הקוטב הקיצוני האחר של הכרה
- 15 בפרסום כמבזה במיוחד המצדיק פיצוי משמעותי. פרסום פרסום ונסיבותיו, פרסום פרסום
- 16 ופסיקותיו. "תמ"ש (נצרת) 18304-07-14 ו.ק. נ' ד.ב. [פורסם במאגרים משפטיים], (20.4.17)."
- 17 68. גלית הצהירה – "פרצתי בבכי ונכנסתי לקבוצה מקומית של תושבי כרמיאל שם העליתי מתוך
- 18 כאב ליבי פוסט ציבורי בעל תוכן אמת וחשיבות ציבורית, חברתית ומוסרית רבה תוך שמירה
- 19 על לשוני ואיפוק אל מול אמא קשישה מושפלת וסובלת על לא עוול בכפה אל מול עיני ושהיא
- 20 כל עולמיי" (סעיף 12 לתצהירה).
- 21 69. בעדותה, גלית הודתה, כי התכוונה לשיימינג של עובדת העירייה, כשהחליטה לכתוב ולפרסם
- 22 את הפוסט: "אני לא אדם כזה. מעולם לא עשיתי שיימינג, מעולם לא התנהגתי בצורה כזו. זו
- 23 פעם ראשונה וזה נטו כי מדובר על אימא שלי...." (ש' 19-22, עמ' 19 לתמלול ישיבת הוכחות).
- 24 70. אף זאת, עיון בנספח 2 לכתב התביעה מלמד, כי הפוסט עורר עניין בקרב הציבור המקומי והיו
- 25 לו מספר תגובות כגון – "מאוד מקומם שעובד עירייה ככה מתיחס לציבור...."; "למה לא ללכת
- 26 ישר למנהל מחלקה...."; "העובדות שם במחלקת גבייה מקסימות.... חבל שמישהו אחת
- 27 מקלקלת".
- 28 71. דהיינו, קהל הקוראים בקבוצה קיבל את האמור בפוסט כפי הכתוב בלשונו – ליליה נתנה שירות
- 29 מחריד, בצורה מכפישה ותוך אמירת מילים מבישות.
- 30 72. "כידוע, הקביעה כי פרסום מהווה הוצאת לשון הרע אינה נלמדת אך מן המילים הפוגעניות
- 31 כעומדות לעצמן, בפני עצמן. היא נלמדת בראש ובראשונה ממכלול הנסיבות שסבבו את
- 32 הפרסום. לא המילים לעצמן יוצרות את לשון הרע אלא הקונטקסט והנסיבות, המעניקים

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 למסכת העובדות את עוצמתה, את צבעיה, את טעמה וריחה." (רע"א 2572-04 רפאל פריג' נ'
- 2 "כל הזמן" [פורסם במאגרים משפטיים], (16.6.18).
- 3 73. מכאן אני קובע, כי מתקיימת באמירות הללו לשון הרע כמשמעותה בסעיף 1 לחוק – שכן
- 4 מטרות הייתה להשפיל ולבזות את ליליה בקרב חברי קבוצת "כרמיאלים מדברים", תוך פגיעה
- 5 במשלח ידה כעובדת בעירייה.
- 6 74. אף זאת, אין ספק, כי הפוסט מהווה פרסום כמשמעו בחוק: בדיון מיום 16.6.24 בא כוחה של
- 7 גלית מסר כי קיבל פלט נתונים ממנהל קבוצת "כרמיאלים מדברים" ובהתאם לצו.
- 8 75. לדבריו – "סה"כ הפרסום היה במרשתת 51, 50 דקות" (ש' 12-13, עמ' 4). באת כוחה של ליליה
- 9 הוסיפה מתוך אותו הפלט, כי היו 958 חשיפות לפוסט (ש' 18, שם).
- 10 76. משמצאתי כי הפוסט של גלית מהווה פרסום לשון הרע, אבחן כעת האם קמה לגלית הגנת אמת
- 11 הפרסום כמשמעה בסעיף 14 לחוק. קרי, האם "הדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין
- 12 ציבורי".
- 13 77. בחקירתה גלית נשאלה שאלות ביחס לסרטון:
- 14 י"ש: האם לדעתך הייתה, אימא עברה התעמרות? רואים בסרטון, כי אפשר לראות גם בסרט
- 15 אילם בן-אדם שעובר התעמרות. האם רואים בן-אדם שעובר התעמרות?
- 16 ת: היא לקחה לה ככה את הדף מהיד, לקחה את הדף,
- 17 כב' השופט: מי זו היא?
- 18 ת: ליליה לקחה לה את הדף ככה מהיד. והיא מדברת איתה ככה עם הידיים. רואים שהשפת
- 19 הגוף שלה, אני עצבנית עכשיו, כאילו אין לי סבלנות אלייך. אני לא יכולה להגיב מה אמרה שם
- 20 מילה במילה, אבל אתה רואה, אתה רואה את ההתנהגות הלא נעימה. שלפני כן, כשהיא קיבלה
- 21 את האדם שהיה שם, היא ישבה מולו, היא דיברה איתו, היא נתנה לו שירות כנראה כראוי.
- 22 אבל כאימא הגיעה אז זה השתנה." (ש' 15 – 23, עמ' 21).
- 23 ובהמשך טענה – "מה זה מתעמר? מה זה, היא צרחה עליה? אף אחד לא אמר שהיא צרחה
- 24 עליה. השפה לא הייתה נאותה, נקודה." (ש' 33-34, שם).
- 25 78. במענה לשאלות בית המשפט השיבה גלית –
- 26 "כב' השופט: תפנו לסרטון. כל השאלה שאני רוצה להבין זה שהייתה נוכחת
- 27 באולם השירות עוד מישהי מלבד התובעת, נכון?
- 28 ת: כן.
- 29 כב' השופט: את ראית עוד, היה שם בסרטון, רואים עוד מישהי שנמצאת שם,
- 30 נכון?
- 31 ת: כן.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 90. דינה עומתה עם הסרטון, ובין היתר נשאלה האם מישו מהנוכחים במקום התערב באירוע
- 2 הקולני שהיה בינה ובין ליליה, וענתה שאף אחד לא התערב (ש' 36, עמ' 29 – ש' 6, עמ' 30).
- 3 91. גם לאחר צפייה בסרטון באולם, דינה העידה כי אינה משנה את התיאור שלה להתרחשות
- 4 האירוע (ש' 14 – 16, עמ' 28).
- 5 92. אציין, כי צפייה של בית המשפט בסרטון האילם הלקוח ממצלמת האבטחה בעירייה, המתעד
- 6 את המפגש שהתקיים בעירייה בין ליליה לדינה, מעלה את הנתונים הבאים:
- 7 בשעה 12:26:46 ליליה סיימה לתת שירות לתושב אחר;
- 8 בשעה 12:26:56 דינה הגיעה אל שולחנה של ליליה. בפרק זמן זה, אחזה ליליה בטלפון הנייד
- 9 שלה;
- 10 בשעה 12:27:22 ליליה לוקחת מדינה דפים, ומתחילה בטיפול בעוד דינה עומדת;
- 11 בשעה 12:27:38 דינה מתיישבת בכסא המוצב מול ליליה, וליליה ממשיכה בטיפול תוך כדי;
- 12 בשעה 12:30:10 דינה קמה לאחר שליליה ביצעה פעולות שונות במחשב ומסרה לידי דינה
- 13 דפים;
- 14 דינה יצאה ממשרדי העירייה בשעה 12:30:25.
- 15 93. מכאן אני למד, שפרק הזמן בו הייתה אינטראקציה כלשהי בין ליליה ובין דינה הוא החל מ-
- 16 12:26:56 ועד 12:30:10.
- 17 94. במסגרת מספר דקות בודדות אלה, ליליה שמעה מדינה מה הבעיה בגינה הגיעה אל העירייה,
- 18 וטיפלה בעניינה.
- 19 95. גרסתה של דינה, על כי למתן השירות קדם ויכוח ביניהן, שארך בין 3 ל- 5 דקות אינו מתיישב
- 20 עם הנצפה בסרטון.
- 21 96. גם טענתה של דינה, כי ליליה חטפה מידיה דפים, אינה מתיישבת עם הנראה בסרטון.
- 22 97. באוסף כי גם מספר האנשים בהם נקבה דינה, אשר היו לטענתה נוכחים במהלך האירוע, אינו
- 23 מתיישב עם הנצפה בסרטון, שם נצפו – שתי נותנות שירות, כאשר אחת מהן היא ליליה והשניה
- 24 היא טלי (ראו ש' 15 – 16, ש' 3 לפרוטוקול מיום 19.11.24), ותושבת אחרת שקיבלה שירות
- 25 ויצאה מהאולם במהלך פרק הזמן בו דינה קיבלה שירות. כמו כן, נצפו מספר עובדים אחרים
- 26 בחלל שצולם, אשר הלכו ובאו חליפות.
- 27 98. אכן, כפי טענותיהן של דינה וגלית, בתחילת האינטראקציה בין ליליה ודינה, עלה נושא קבלתה
- 28 של דינה במחלקת הגבייה בעירייה, מחוץ לשעות הקבלה, וליליה אישרה זאת בעדותה.
- 29 99. אני מוצא לקבוע, כי תיאורה של ליליה את ההתרחשות במשרדי העירייה, עולה בקנה אחד עם
- 30 הנצפה בסרטון: "הגברת הגיעה לשעות העירייה לא בזמן קבלת קהל כמובן שבזמן שהיא
- 31 המתינה בצד למרות שהשומר ניגש אליה ואמר ... ניגש אליה ואמר לה שזה לא שעות של קבלת
- 32 קהל... אני ישבתי עם תושב אחר שקיבל שירות גם לאחר תום קבלת קהל מיד עכשיו אדם קם,
- 33 הגברת רוזנבורג ניגשה אלי עם מכתב התראה ... נתתי לה פתק, בפתק מצוין, גברתי, אלו קבלת

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 23-05-43397 הוניג נ' ניר

תאד"מ 23-08-57221 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

- 1 קהל, אלה שעות מענה, טלפונים לבירורים, היא אמרה אבל שילמתי, בכל זאת קיבלתי, ברגע
- 2 שהיא אמרה אבל שילמתי ובכל זאת קיבלתי לקחתי ממנה את ההתראות ואמרתי לה אני
- 3 אוציא לך... נכנסתי למערכת הוצאתי לה שובר "... (ש' 23 – 35, עמ' 10).
- 4 100. לכך מתווספת עדותה של טלי, שהסבירה:
- 5 "ת. הייתי נוכחת באולם במקום שהיה כביכול לכאורה האירוע.
- 6 ש. לשאלת בימ"ש תסכימי אחרי שצפית בסרטון הנוכחות שלך ליד התובעת הצטמצמה
- 7 לפרק זמן מוגבל בין תחילת האירוע לבין סופו.
- 8 ת. כן. חשוב לי לציין שמהמקום שאני יושבת למקום שלילי יושבת זה חוצץ אותנו כאילו
- 9 אני נמצאת לידה. כל מה שהיא מדברת אני שומעת. גם כשאני עוזבת את המקום
- 10 לעמדת שתיה זה חצי מטר. אם היה משהו חריג כגון הרמת קול או דיבור לא לעניין
- 11 או משהו חריג הייתי שומעת או שהייתי עוצרת ובודקת אולי האשה צריכה מים
- 12 והייתי זוכרת את המקרה." (ש' 32, עמ' 8 – ש' 2, עמ' 9). (ההדגשות שלי – צ.כ.).
- 13 101. יתכן מאוד, כי סובייקטיבית, דינה אכן חשה נסערת ופגועה מכל הסיטואציה בה נטען
- 14 כלפיה במכתב מהעירייה, כי היא חבה חוב ארנונה כלשהו, ולכן הגיעה לעירייה בעודה נסערת,
- 15 והדבר השפיע על תחושותיה, שעה שקיבלה את השירות מאת ליליה.
- 16 102. יחד עם זאת, אובייקטיבית, והגם שהסרטון הוא ללא קול (אילם), לא התרשמתי כי אכן
- 17 התנהל ויכוח קולני של מספר דקות בין דינה וליליה, כך שגרסתה של דינה להתרחשות במשרדי
- 18 העירייה, אינה מתיישבת עם מה שנצפה בסרטון, ועם מה שעולה אף מעדויותיהן של ליליה
- 19 וטלי, שאותן מצאתי כעדויות קוהרנטיות, מהימנות ומשלימות זו את זו, ודינה, מסיבותיה
- 20 שלה, שבה ועמדה על גרסתה להתרחשויות, ולא הייתה מוכנה לתקנה.
- 21 103. לפיכך אני קובע, שגלית לא הרימה את הנטל המוטל על כתפיה, להראות כי האמור בפוסט
- 22 הוא אמת, ולכן אין גם צורך להידרש ולבחון את התנאי המצטבר והנוסף של "ענין ציבורי"
- 23 בפוסט. (ס' 14 לחוק).
- 24 104. כמו-כן אני קובע, כי משעה שגלית הודתה בכך שביקשה לעשות בפרסום שיימינג, לא
- 25 עומדת לה גם הגנת תום הלב (ס' 15 לחוק). לכך מתווספת גם העובדה, כי גלית לא הסכימה,
- 26 למצער בשלב הראשוני, להיעתר לבקשתה של ליליה ולהסיר את הפרסום מהפייסבוק, בעצמה.
- 27 כזכור, הפרסום הוסר בהמשך על-ידי מנהל קבוצת "כרמיאלים מדברים", בהסכמת גלית.
- 28 105. לאור מסקנתי זו, הרי שיש לגדר כעת את שיעור הנזק של ליליה מהפרסום וככל שיש.
- 29 106. כאמור לעיל, הפוסט פורסם בפייסבוק, עד שהוסר כאמור, משך כ- 50 דקות ונחשפו אליו
- 30 כ- 958 אנשים.
- 31 107. כמו כן, אין חולק כי הפוסט הוסר (נמחק) מהפייסבוק בידי מנהל הקבוצה של "כרמיאלים
- 32 מדברים", ולא מידי גלית, ולמרות שליליה פנתה אל גלית בבקשה כזו, כאמור.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 43397-05-23 הוניג נ' ניר

תאד"מ 57221-08-23 שם תיק ללא שמות חסויים

תיק חיצוני:

108. ליליה לא הראתה ולו בדל ראיה לנזקים שנגרמו לה כתוצאה מן הפרסום, ואף העידה כי אינה חושבת שזה רלוונטי לטענותיה (ראו ש' 21 – 28, עמ' 8).
109. עם זאת, בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק, בית המשפט רשאי לחייב בפיצוי הנפגע בסכום שלא יעלה על 50,000 ₪, גם ללא הוכחת נזק.
110. לעניין השיקולים שיש להביא, בין היתר, בחשבון בעת קביעת גובה הפיצוי והזיקה ביניהם לתכליות השונות של החוק, ראו למשל: הדיון שהתקיים בנושא ב- [ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי](#) [פורסם במאגרים משפטיים], (4.8.08).
111. לפיכך, אני קובע כי בנסיבות מקרה זה, שעה שמדובר בפרסום של פוסט אחד בלבד, בקבוצה מקומית אחת בלבד ("כרמיאלים מדברים"), שהוסר מהפייסבוק תוך פרק זמן יחסית קצר (פחות משעה), פיצוי בסכום של 10,000 ₪, משקלל כראוי את כלל העובדות אשר הובאו בפני.
112. אשר לתביעה בתאד"מ 57221-08-23, לא מצאתי לקבלה, ומשדינה, כאמור, לא הרימה את נטל הראיה המוטל עליה כתובעת.

סיכומם של דברים – התוצאה:

113. אני מקבל את התביעה בתאד"מ 43397-05-23, ומורה לגלית לשלם לליליה סכום פיצוי של 10,000 ₪, בתוך 30 ימים מהיום.
114. אני דוחה את התביעה בתאד"מ 57221-08-23.
115. כפועל יוצא של התוצאה אליה הגעתי, גלית ודינה תישאנה בנוסף, יחד ולחוד, בתשלום הוצאות משפטה של ליליה בסך 1,278 ₪, וכן בתשלום שכ"ט עו"ד בסך 6,000 ₪ (כולל).
116. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב אדר תשפ"ה, 22 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

צבי כוחן, שופט